

- 4) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sopimusehto, jonka mukaan pankin soveltaman marginaalin määrä on muutaman muun konkreettisesti mainitun liikepankin soveltama aritmeettinen keskiarvo, on lojaliteettiperiaatteen vastainen ja johtaa sopimuspuolten välisten sopimukseen perustuvien oikeuksien ja velvollisuuksien merkittävään epätasapainoon kuluttajan vahingoksi?
- 5) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa sekä tehokkuusperiaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tuomioistuimien tulkitsee kansallista säännöstöä siten, että kansallinen tuomioistuin voi katsoa, että ainoastaan sopimusehdon kohtuuton osatekijä (jossa määrätään, että Puolan keskuspankin keskikurssia muutetaan valuuttamarginaalilla), joka ei ole erillinen sopimusvelvoite, ei sido kuluttajaa mutta kuluttajaa sen sijaan sitoo kyseinen sopimusehto muilta osin?
- 6) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kansallisille tuomioistuimille kuuluva velvoite ilmoittaa kuluttajalle siitä, mitä oikeudellisia seurauksia sopimuksen pätemättömäksi toteamisesta voi aiheutua, koskee vain palautusvaatimuksia, jotka perustuvat sopimuksen pätemättömyyteen, vai koskeeko se kaikkia hypoteettisia oikeudellisia seurauksia (jopa epäilyksenalaisia, kyseenalaisia tai epätodennäköisiä), jotka voivat olla seurausta sopimuksen pätemättömyydestä?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Duisburg (Saksa) on esittänyt 17.5.2023 – YV v. Mercedes-Benz Group AG

(Asia C-308/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Duisburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: YV

Vastaaja: Mercedes-Benz Group AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko ajoneuvon rakenteeseen kuuluva laite, joka havainnoi lämpötilaa, ajoneuvon nopeutta, moottorin pyörimisnopeutta, vaihdetta, imusarjan painetta tai jotain muuta parametria muuttaakseen tämän havainnoinnin tuloksen perusteella moottorin palamistapahtuman parametreja, vähentää päästöjenrajoitusjärjestelmän tehokkuutta asetuksen N:o 715/2007 (¹) 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettulla tavalla ja olla siten kyseisen asetuksen 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite myös silloin, jos rakenteeseen kuuluvan laitteen havainnoinnin tuloksen perusteella aikaansaama palamistapahtuman parametrien muutos tosin yhtäältä lisää tietyn haitallisen aineen, esimerkiksi typen oksidien, päästöjä mutta toisaalta samanaikaisesti vähentää yhden tai useamman muun haitallisen aineen, esimerkiksi hiukkasten, hiilivetyjen, hiilimonoksidin ja/tai hiilidioksidin, päästöjä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: millä edellytyksillä tällaisessa tapauksessa rakenteeseen kuuluva laite on estolaite?

- 3) Voiko ajoneuvossa oleva laite tai ohjausjärjestelmä, joka muuttaa moottorin palamistapahtuman parametreja ja näin tosin yhtäältä lisää tietyn haitallisen aineen, esimerkiksi typen oksidien, päästöjä mutta toisaalta samanaikaisesti vähentää yhden tai useamman muun haitallisen aineen, esimerkiksi hiukkasten, hiilivetyjen, hiilimonoksidin ja/tai hiilidioksidin, päästöjä, olla unionin oikeuden nojalla kielletty muiden näkökohtien kuin sen perusteella, että kyseessä on asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: millä edellytyksillä näin on?
- 5) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla sallittu myös silloin, jos se ei ole perustellusti tarpeen moottorin suojaamiseksi vaurioitumiselta tai vahingolta mutta se on tarpeen ajoneuvon turvallisen toiminnan varmistamiseksi?
- 6) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: ovatko kansallisen oikeuden säännökset, joissa ajoneuvon ostaja veloitetaan täysimääräisesti näyttämään toteen, että kyseessä on asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite, ja myös se, ettei kyseessä ole tilanne, jonka perusteella edellä tarkoitettu estolaite on poikkeuksellisesti sallittu kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla, ilman että ajoneuvon valmistajan on myötävaikutettava tätä koskevaan todisteluun antamalla tietoja, ristiriidassa unionin tuomioistuimen 21.3.2023 annetussa tuomiossa (C-100/21) mainittujen direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdan, 26 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan kanssa, sikäli kuin viimeksi mainituista säännöksistä ilmenee, että sellaisen moottoriajoneuvon ostajalla, jossa on kielletty estolaite, on oltava oikeus saada korvausta kyseisen ajoneuvon valmistajalta (ks. mainitun tuomion 91 ja 93 kohta)?
- 7) Jos kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten todistustaakka jakautuu unionin oikeuden mukaan ajoneuvon ostajan ja sen valmistajan välisessä riita-asiassa, joka koskee ostajan oikeutta saada korvausta valmistajalta, sen osalta, että ajoneuvossa on asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite, ja sen osalta, että kyseessä on tilanne, jonka perusteella estolaite on poikkeuksellisesti sallittu kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla? Helpotetaanko asianosaisten todistustaakkaa ja jos, niin miten, vai onko niillä mahdollisesti jonkinlaisia velvollisuuksia, ja jos, niin mitä? Jos tällaisia velvollisuuksia on: mitä seurauksia niiden noudattamatta jättämisellä on?
- 8) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: ovatko kansallisen oikeuden säännökset, joissa ajoneuvon ostaja veloitetaan täysimääräisesti näyttämään toteen, että ajoneuvossa on laite tai ohjausjärjestelmä, jota ei tosin voida pitää asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettuna estolaitteena mutta joka on muista syistä kielletty, ilman että ajoneuvon valmistajan on myötävaikutettava tätä koskevaan todisteluun antamalla tietoja, ristiriidassa unionin tuomioistuimen 21.3.2023 annetussa tuomiossa (C-100/21) mainittujen direktiivin 2007/46/EY 18 artiklan 1 kohdan, 26 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan kanssa, sikäli kuin viimeksi mainituista säännöksistä ilmenee, että sellaisen moottoriajoneuvon ostajalla, jossa on kielletty laite tai ohjausjärjestelmä, on oltava oikeus saada korvausta kyseisen ajoneuvon valmistajalta (ks. mainitun tuomion 91 ja 93 kohta)?
- 9) Jos kahdeksanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten todistustaakka jakautuu unionin oikeuden mukaan ajoneuvon ostajan ja sen valmistajan välisessä riita-asiassa, joka koskee ostajan oikeutta saada korvausta valmistajalta, sen osalta, että ajoneuvossa on kahdeksannessa kysymyksessä mainitun kaltainen kielletty laite tai ohjausjärjestelmä? Helpotetaanko asianosaisten todistustaakkaa ja jos, niin miten, vai onko niillä mahdollisesti jonkinlaisia velvollisuuksia, ja jos, niin mitä? Jos tällaisia velvollisuuksia on: mitä seurauksia niiden noudattamatta jättämisellä on?

(¹) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1).

(²) Puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (Puitedirektiivi) (EUVL 2007, L 263, s. 1).